

DISTRIBUIRANI ALGORITMI I SISTEMI

Konsenzus sa vizantijskim otkazima

2

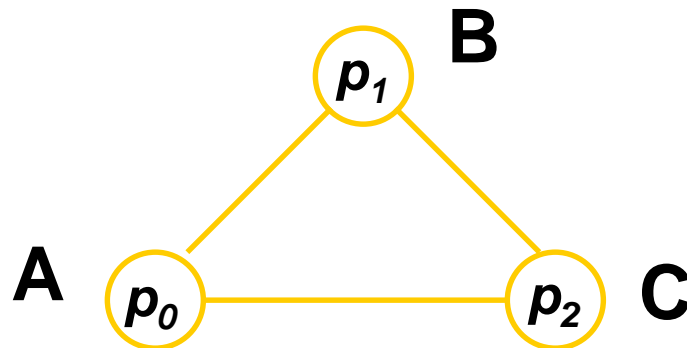
- Koliko procesora je potrebno da se reši konsenzus kad je $f = 1$?
- Predpost. $n = 2$. Ako p_0 ima ulaz 0 a p_1 ima 1, jedan mora da promeni vred, ali ne oba. Šta ako je jedan proc u otkazu? Kako drugi to može znati?
- Predpost. $n = 3$. ako p_0 ima ulaz 0, p_1 ima ulaz 1, i p_2 je u otkazu, onda je potreban arbitar, ali p_2 može delovati zlonamerno

Donja granica za procesore za $f = 1$

3

Teorema (10.7): Svaki algoritam konsenzusa za 1 vizantijski otkaz mora imati bar 4 procesora

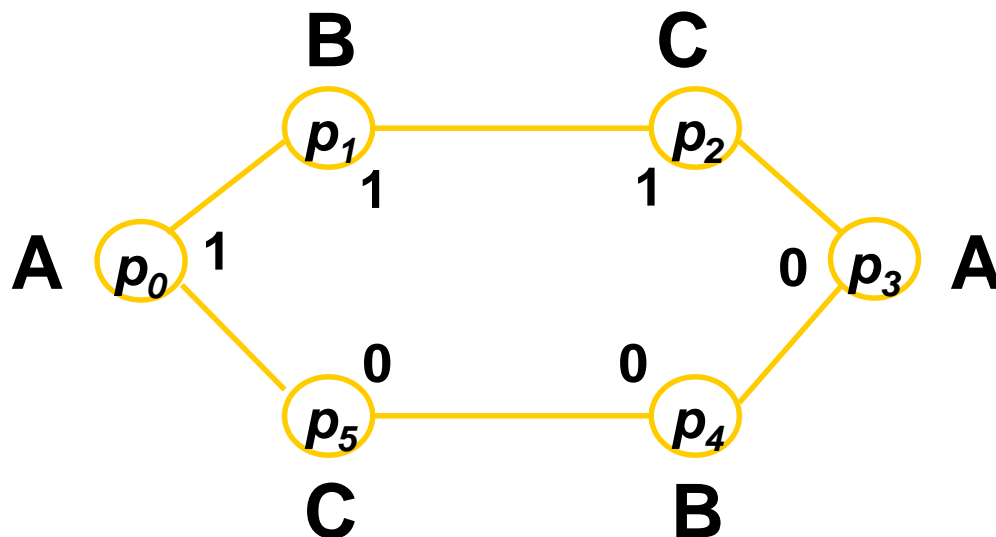
Dokaz: Predpost. radi kontradikcije da postoji algoritam konsenzusa $\mathcal{A} = (A, B, C)$ za 3 procesora i 1 vizantijski otkaz

Specificiranje ponašanja otkaza

4

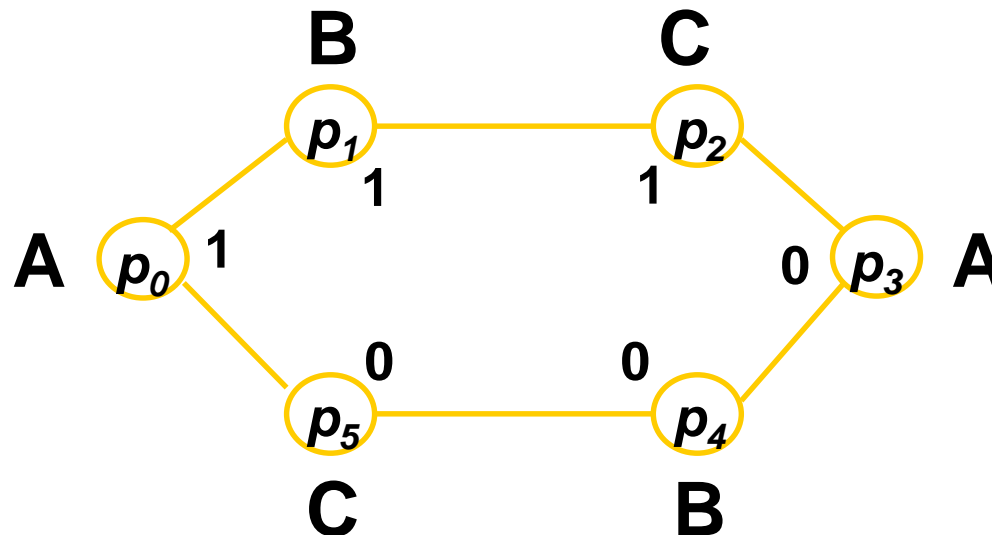
- Razmotrimo prsten sa 6 ispravnih procesora koji izvršavaju komponente od $\mathcal{A}$ na ovaj način:

Specificiranje ponašanja otkaza

4

- Razmotrimo prsten sa 6 ispravnih procesora koji izvršavaju komponente od $\mathcal{A}$ na ovaj način:

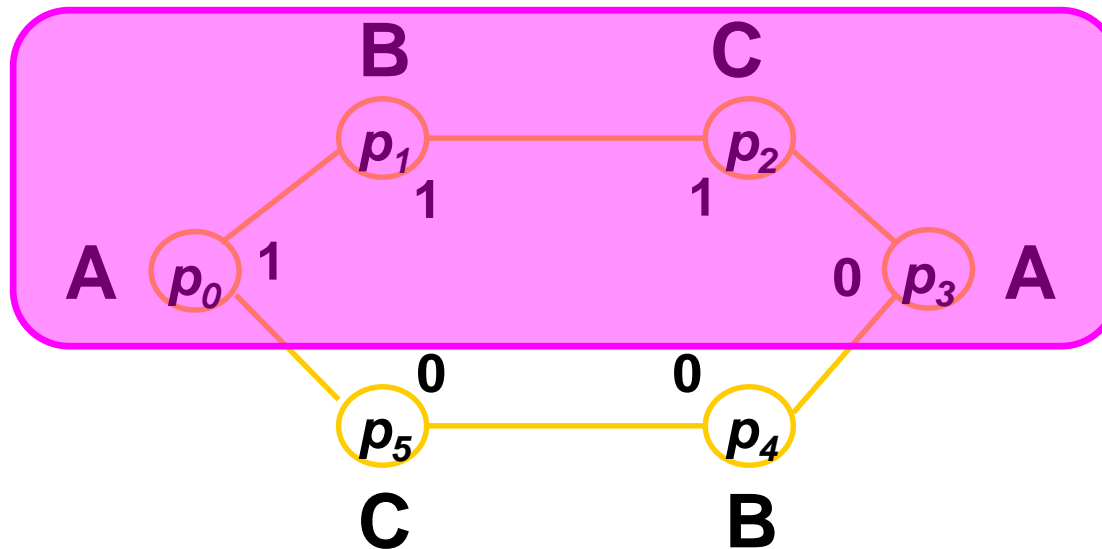

- Ovo izvršenje β možda (ne) rešava konsenzus (ne mora da uspe)
- Ali procesori rade *nešto* – to ponašanje se koristi za specifikaciju ponašanja procesora u otkazu u izvršenju $\mathcal{A}$ u trouglu

Specificiranje ponašanja otkaza

4

- Razmotrimo prsten sa 6 ispravnih procesora koji izvršavaju komponente od $\mathcal{A}$ na ovaj način:

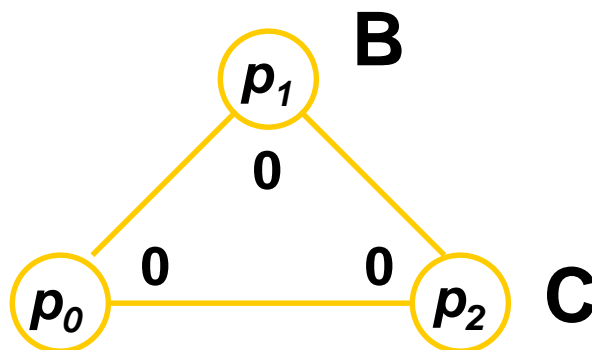

- Ovo izvršenje β možda (ne) rešava konsenzus (ne mora da uspe)
- Ali procesori rade *nešto* – to ponašanje se koristi za specifikaciju ponašanja procesora u otkazu u izvršenju $\mathcal{A}$ u trouglu

Priprema kontradikcije

5

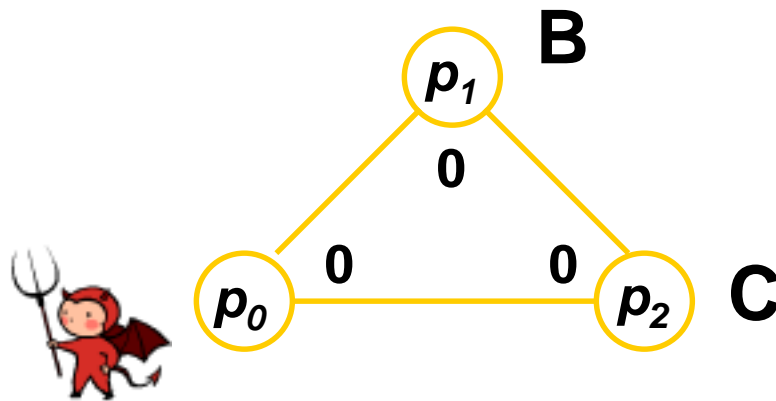
□ Neka je α_0 ovo izvršenje:

Priprema kontradikcije

5

- Neka je α_0 ovo izvršenje:

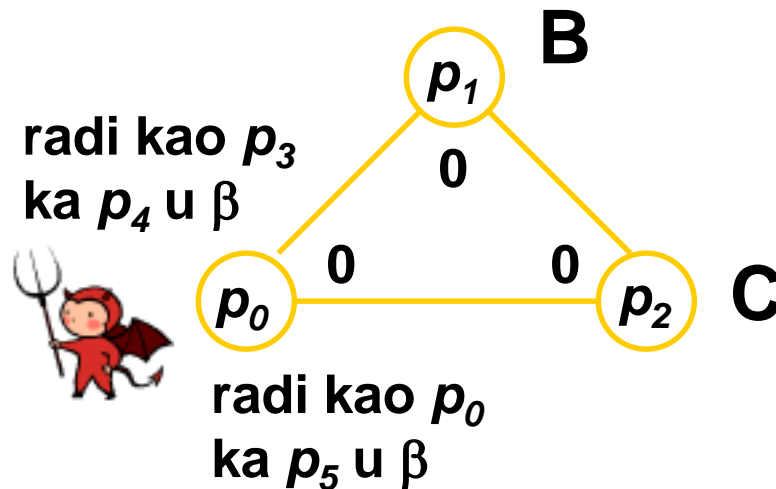

Priprema kontradikcije

5

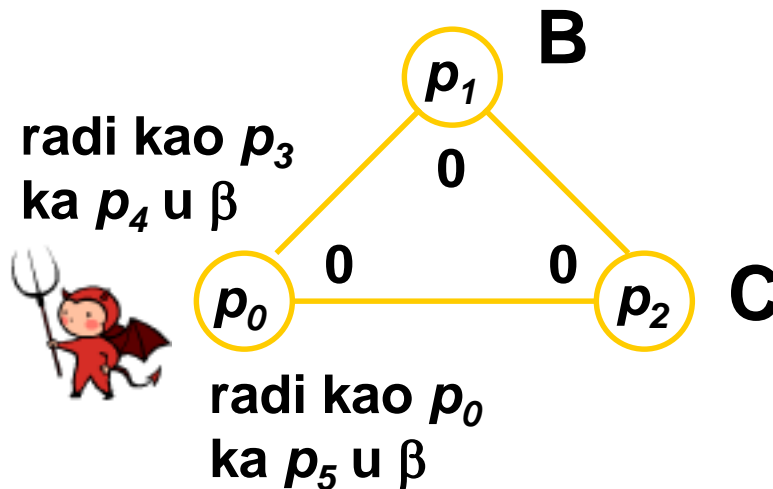
- Neka je α_0 ovo izvršenje:

Priprema kontradikcije

5

- Neka je α_0 ovo izvršenje:

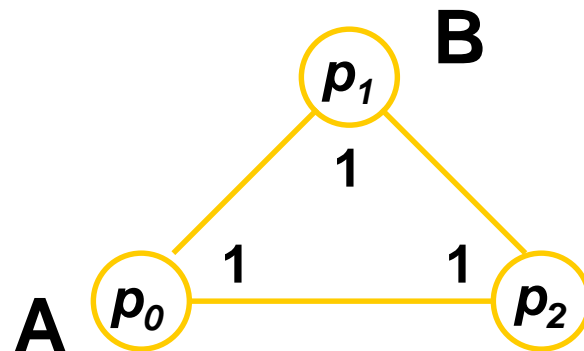

p_1 i p_2 moraju
da odluče 0

Priprema kontradikcije

6

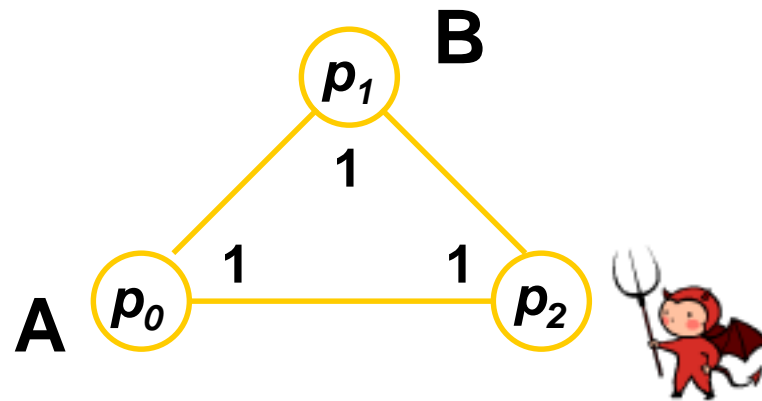
□ Neka je α_1 ovo izvršenje:

Priprema kontradikcije

6

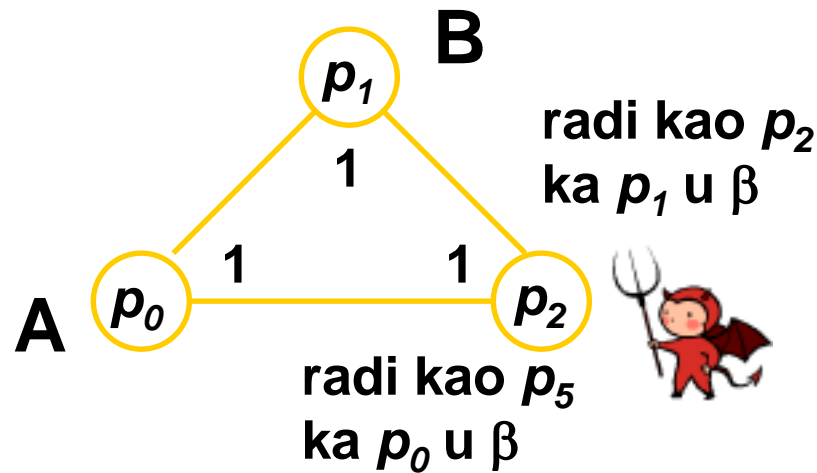
- Neka je α_1 ovo izvršenje:

Priprema kontradikcije

6

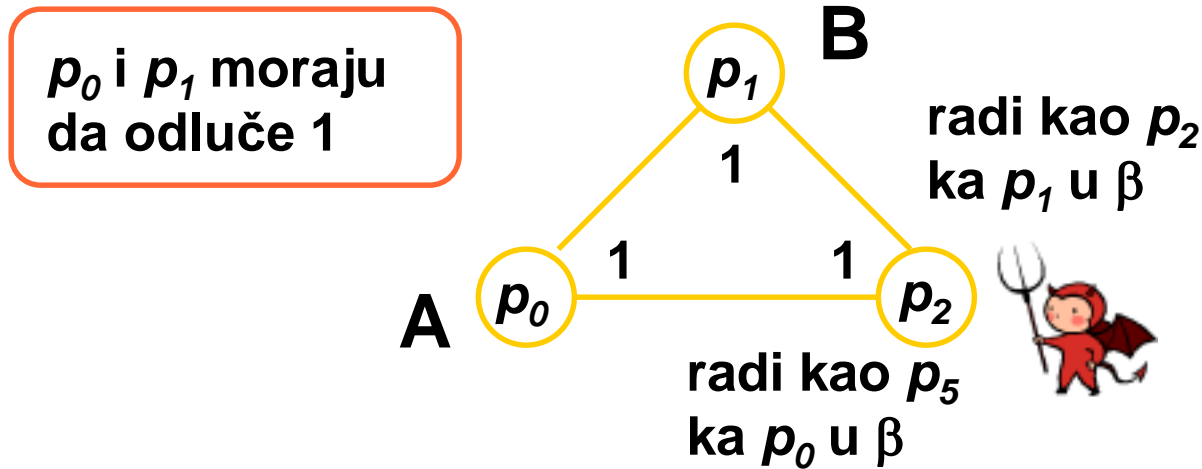
- Neka je α_1 ovo izvršenje:

Priprema kontradikcije

6

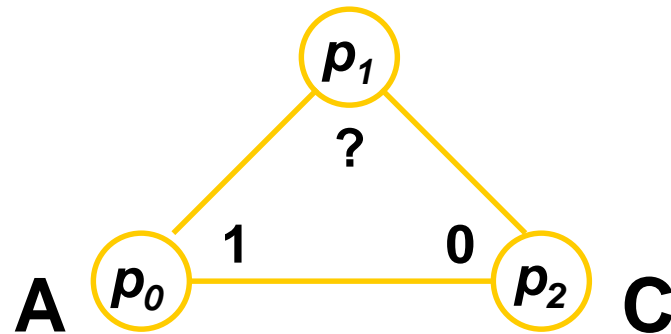
□ Neka je α_1 ovo izvršenje:

Kontradikcija

7

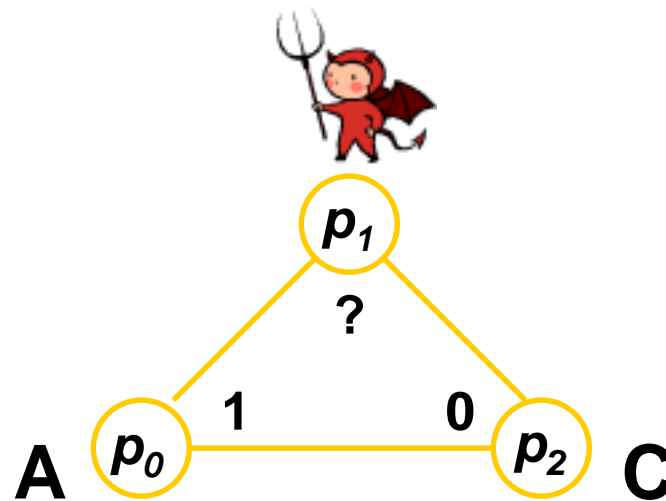
□ Neka je γ ovo izvršenje:

Kontradikcija

7

- Neka je γ ovo izvršenje:

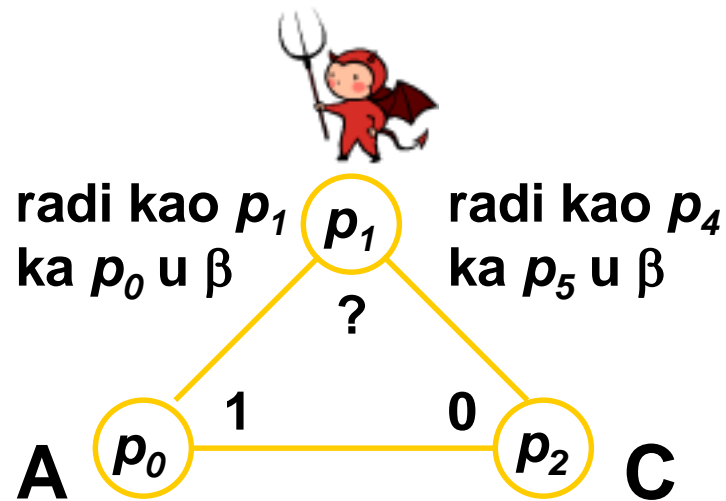

Kontradikcija

7

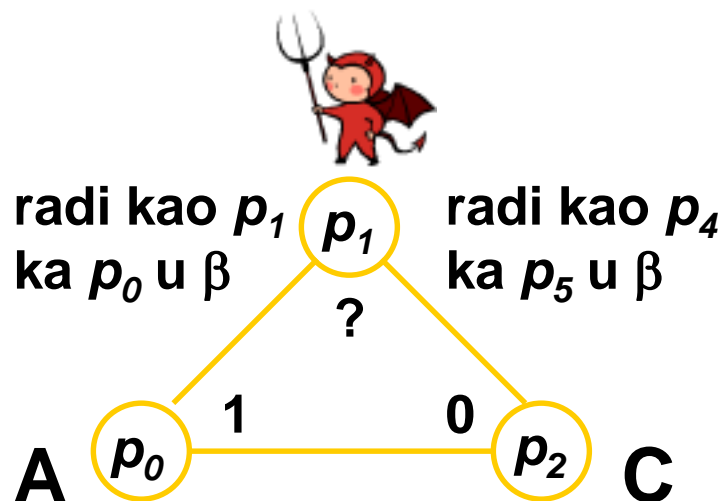
- Neka je γ ovo izvršenje:

Kontradikcija

7

- Neka je γ ovo izvršenje:

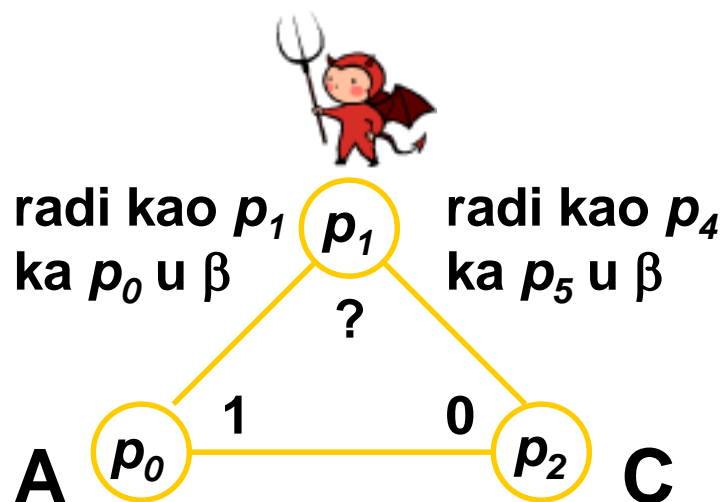

Šta p_0 i p_2
odlučuju?

Kontradikcija

7

- Neka je γ ovo izvršenje:

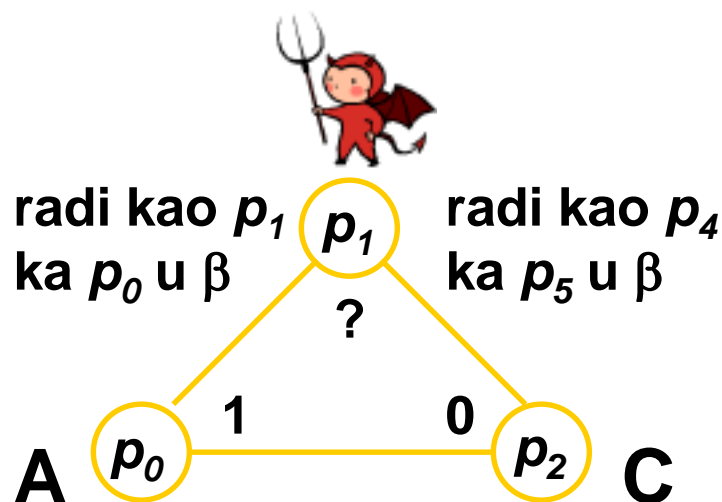
Šta p_0 i p_2
odlučuju?

pogled p_0 u γ = pogled p_0 u β = pogled p_0 u $\alpha_1 \Rightarrow p_0$ odlučuje 1

Kontradikcija

7

- Neka je γ ovo izvršenje:

Šta p_0 i p_2
odlučuju?

pogled p_0 u γ = pogled p_0 u β = pogled p_0 u $\alpha_1 \Rightarrow p_0$ odlučuje 1

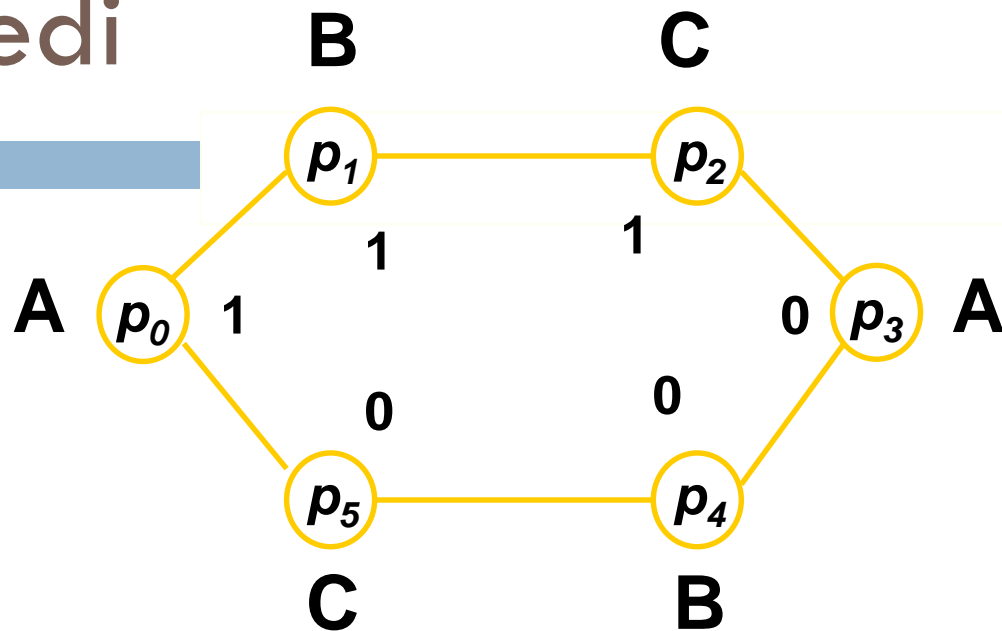
pogled p_2 u γ = pogled p_5 u β = pogled p_2 u $\alpha_0 \Rightarrow p_2$ odlučuje 0

Kontradikcija!

Pogledi

8

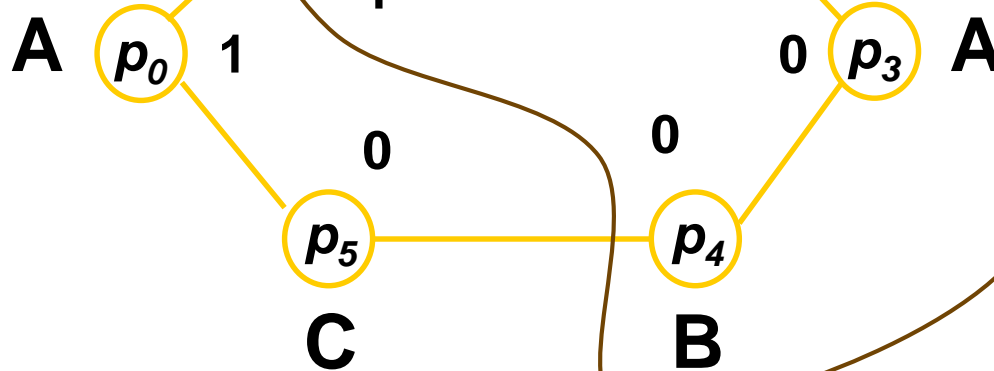
β :

Pogledi

8

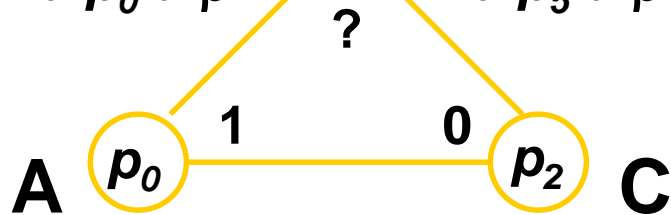
β :

γ :

radi kao p_1 ka p_0 u β radi kao p_4 ka p_5 u β

Pogledi

8

β :

A

p_0

1

p_1

1

p_5

0

C

C

p_2

1

p_4

0

B

p_3

0

A

γ :

radi kao p_1
ka p_0 u β

p_1

?

radi kao p_4
ka p_5 u β

A

p_0

1

p_2

0

C

Pogledi

8

β :

A

p_0

1

p_1

1

p_2

1

p_3

0

A

p_5

0

p_4

0

C

B

γ :

radi kao p_1
ka p_0 u β

p_1

radi kao p_4
ka p_5 u β

?

1

0

A

p_0

p_2

C

α_1 :

p_1

B

1

radi kao p_2
ka p_1 u β

1

1

A

p_0

p_2

radi kao p_5
ka p_0 u β

Pogledi

8

β :

A

p_0

1

p_1

1

p_5

0

p_2

1

p_3

0

p_4

0

C

B

A

γ :

radi kao p_1
ka p_0 u β

p_1

?

radi kao p_4
ka p_5 u β

1

0

A

p_0

p_2

C

α_1 :

p_1

B

1

radi kao p_2
ka p_1 u β

1

1

A

p_0

p_2

radi kao p_5
ka p_0 u β

Donja granica broja procesora za bilo koje f

9

Teorema 10.8: Bilo koji algoritam konsenzusa za f vizantijskih otkaza mora imati bar $3f+1$ procesora

Dokaz: Koristi redukciju na 3:1 slučaj

- Predpost. radi kontradikcije da postoji algoritam $\mathcal{A}$ za $f > 1$ otkaza i $n = 3f$ procesora
- Koristimo $\mathcal{A}$ kao podprogram za konstruisanje algoritma za 1 otkaz i 3 procesora, što dovodi do kontradikcije

Redukcija

10

- Podelimo $n \leq 3f$ procesora u 3 skupa, P_0 , P_1 , i P_2 , svaki veličine najviše f
- U slučaju $n = 3$, neka procesori:
  - p_0 simulira P_0
  - p_1 simulira P_1
  - p_2 simulira P_2
- Ako je 1 procesor u otkazu u sistemu sa $n = 3$, onda je najviše f procesora u otkazu u simuliranom sistemu
- Zato je simulirani sistem korektan
- Neka procesori u sistemu sa $n = 3$ odluče isto kao simulirani procesori, i njihove odluke će takođe biti korektne

Algoritam eksponencijalnog stabla

11

- Ovaj algoritam koristi:
  - ▣ $f + 1$ rundi (optimalan)
  - ▣ $n = 3f + 1$ procesora (optimalan)
  - ▣ eksponencijalnu veličinu poruka (suboptimalan)
- Svaki procesor održava stablo u svom lokalnom stanju
- Vrednosti u stablu se popunjavaju tokom $f + 1$ rundi
- Na kraju, vrednosti u stablu se koriste za odluku

Lokalno stablo

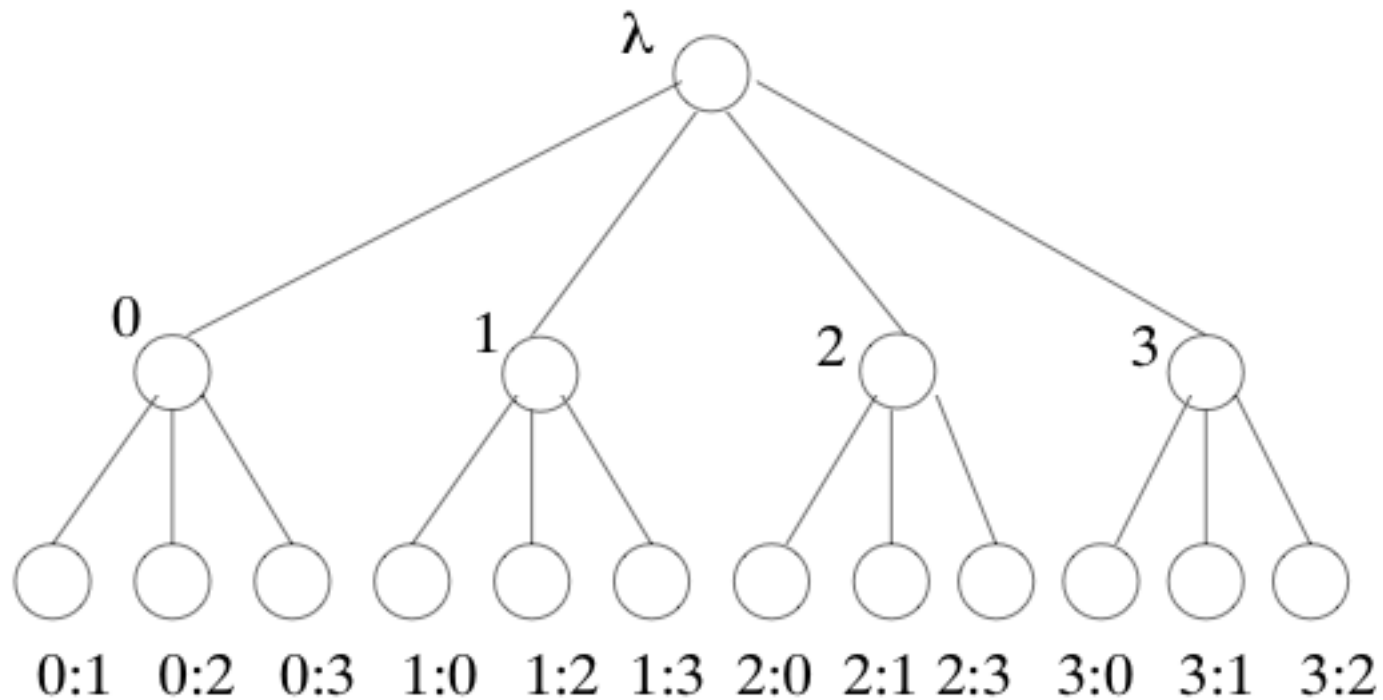
12

- Svaki čvor stabla je označen sa sekvencom jedinstvenih indeksa procesora
- Labela korena je prazna sekve. λ ; koren ima nivo 0
- Koren ima n potomaka, označenih sa 0 do $n - 1$
- Čvor potomak označen sa i ima $n - 1$ potomaka, označenih sa $i : 0$ do $i : n - 1$ (izostavlja se $i : i$)
- Čvor na nivou d označen sa v ima $n - d$ potomaka, označenih sa $v : 0$ do $v : n - 1$ (izostavljajući bilo koji indeks koji se pojavljuje u v)
- Čvorovi na nivou $f + 1$ su listovi

Primer lokalnog stabla

13

Stablo za $n = 4$ i $f = 1$:

Popunjavanje čvorova stabla

14

- Inicijalno stavi svoj ulaz u koren (nivo 0)
- Runda 1:
  - ▣ šalji svima nivo 0 svog stabla
  - ▣ stavi vred x primljenu od svakog p_i u čvoru stabla označe. sa i (nivo 1); ako je potrebno, koristi podra. vred. (default)
  - ▣ " p_i mi je rekao da je ulaz od p_i bio x "
- Runda 2:
  - ▣ šalji svima nivo 1 svog stabla
  - ▣ stavi vred x primljenu od svakog p_i za svaki čvor stabla k u čvoru označe. sa $k : i$ (nivo 2); ili podrazumevanu vred.
  - ▣ " p_i mi je rekao da je p_k rekao p_i da je ulaz od p_k bio x "
- Nastavi za $f + 1$ rundi

Odlučivanje

15

- U rundi $f + 1$, svaki procesor koristi vred u svom stablu da izračuna svoju odluku
- Rekurzivno računaj vred „rešenja“ za koren stabla, $\text{resolve}(\lambda)$, na osnovu vred „rešenja“ za druge čvorove stabla:

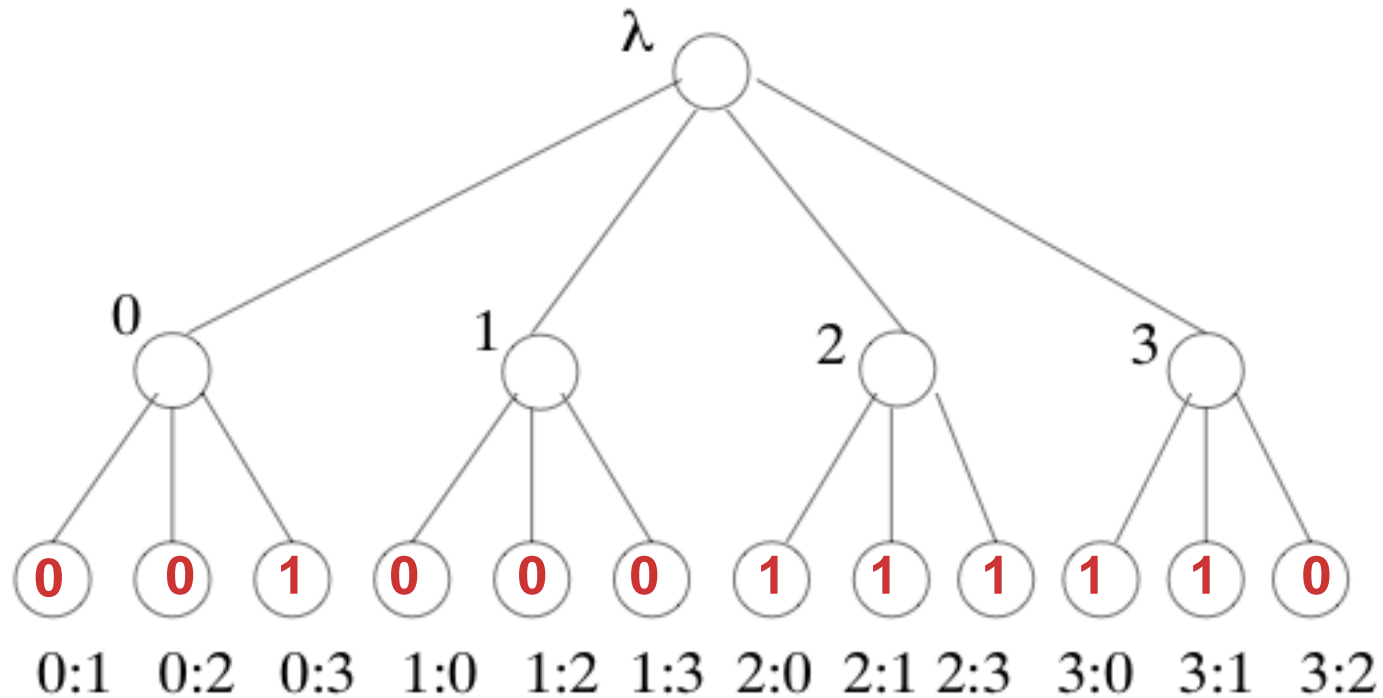
$$\text{resolve}(\pi) = \begin{cases} \text{vred u čvoru označe. sa } \pi \text{ ako je to list} \\ \text{majority}\{\text{resolve}(\pi') : \pi' \text{ je potomak od } \pi\} \text{ inače (koristi podraz. vr. ako nema većine)} \end{cases}$$

Primer vrednosti rešenja

16

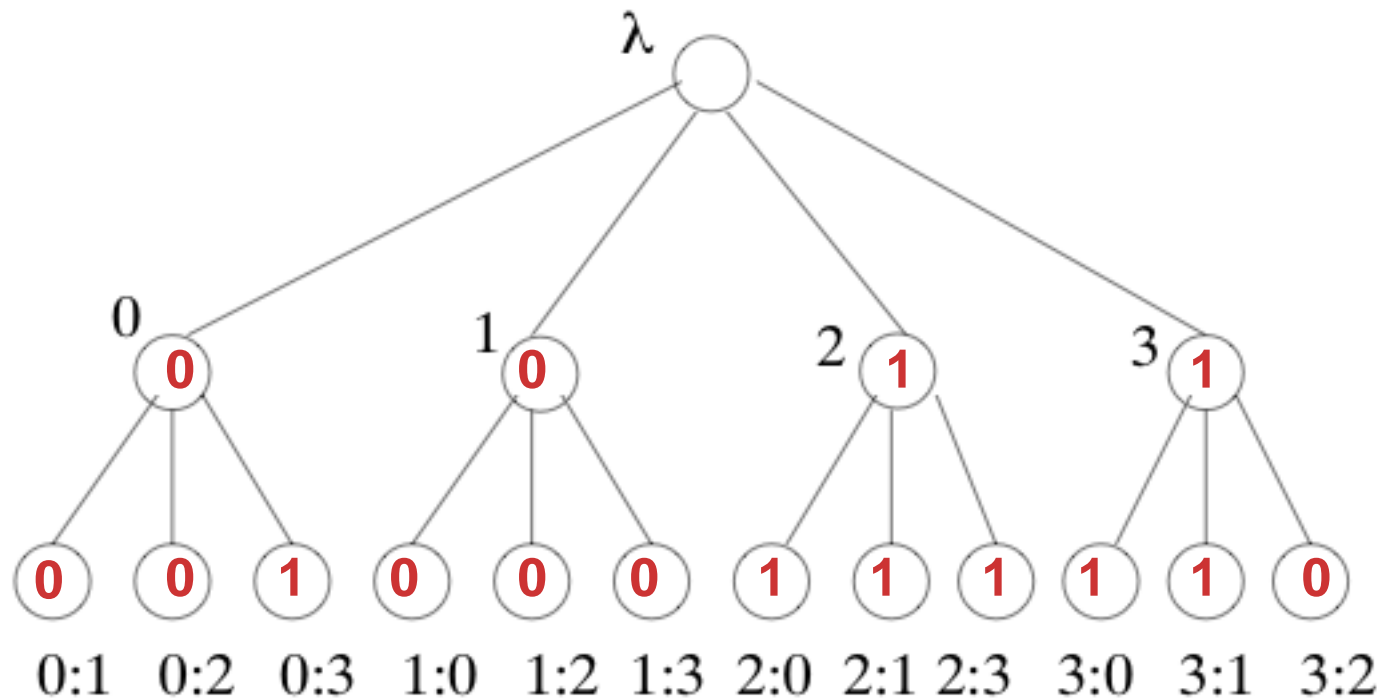
Stablo za $n = 4$ i $f = 1$:

Primer vrednosti rešenja

16

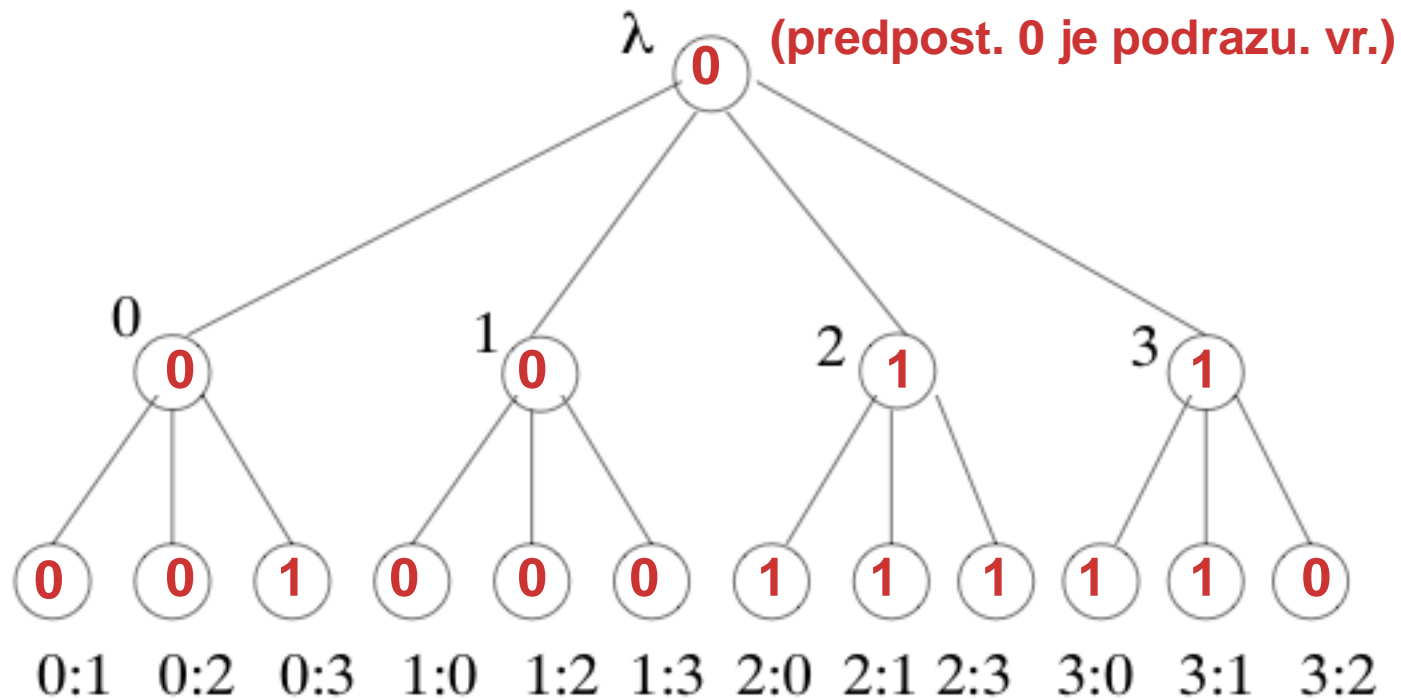
Stablo za $n = 4$ i $f = 1$:

Primer vrednosti rešenja

16

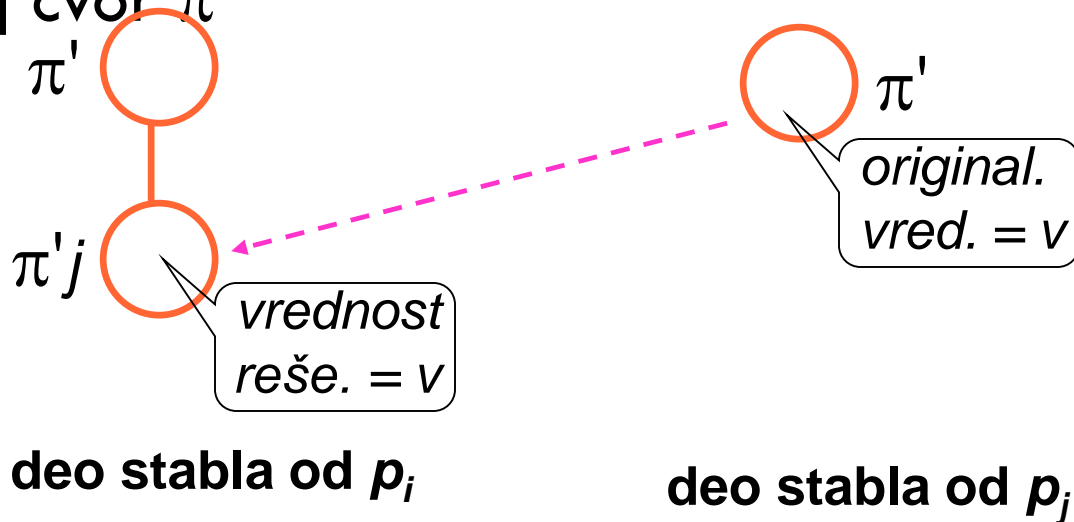
Stablo za $n = 4$ i $f = 1$:

Vrednosti rešenja su konzistentne

17

Lema (10.9): Ako su p_i i p_j ispravni, onda je p_i -jeva vred. rešenja za svoj čvor stabla označe. $\pi' j$ (šta p_j kaže p_i -ju za čvor π') jednak onome što je p_j stavio u svoj čvor π'

Vrednosti rešenja su konzistentne

18

Ideje za dokaz:

- Po indukciji na visinu čvora stabla
- Induktivna hipoteza da se zna da su vred. rešenja za potomke čvora, koji odgovaraju ispravnim proc, konzistentne
- Koristi činjenicu da $n > 3f$ i činjenicu da svaki čvor ima bar $n - f$ potomaka da bi se znalo da je većina potomaka ispravna

Validnost

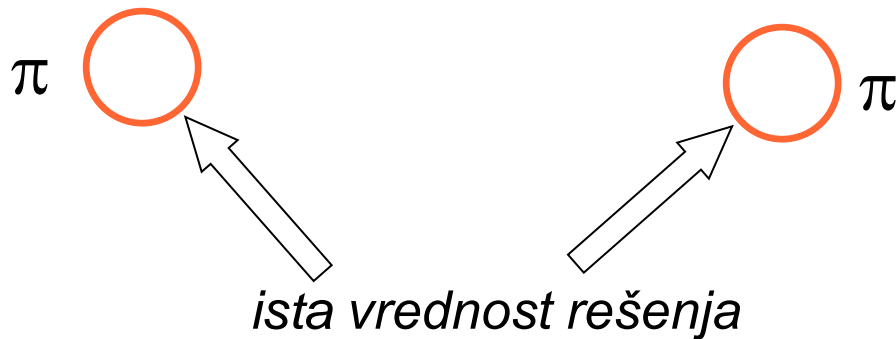
19

- Predpost. da su svi ulazi v
- Ispravan proc. p_i odlučuje $\text{resolve}(\lambda)$, što je većinska vred između $\text{resolve}(j)$, $0 \leq j \leq n-1$, na osnovu stabla od p_i
- Pošto su vrednosti rešenja konzistente, $\text{resolve}(j)$ (u p_i) je vred smeštena u koren stabla od p_j , što je ulazna vred od p_j ako je p_j ispravan
- Pošto postoji većina ispravnih procesora, p_i odlučuje v

Zajednički čvorovi

20

- Čvor stabla π je **zajednički** ako svi ispravni proc. dobiju istu vrednost za $\text{resolve}(\pi)$

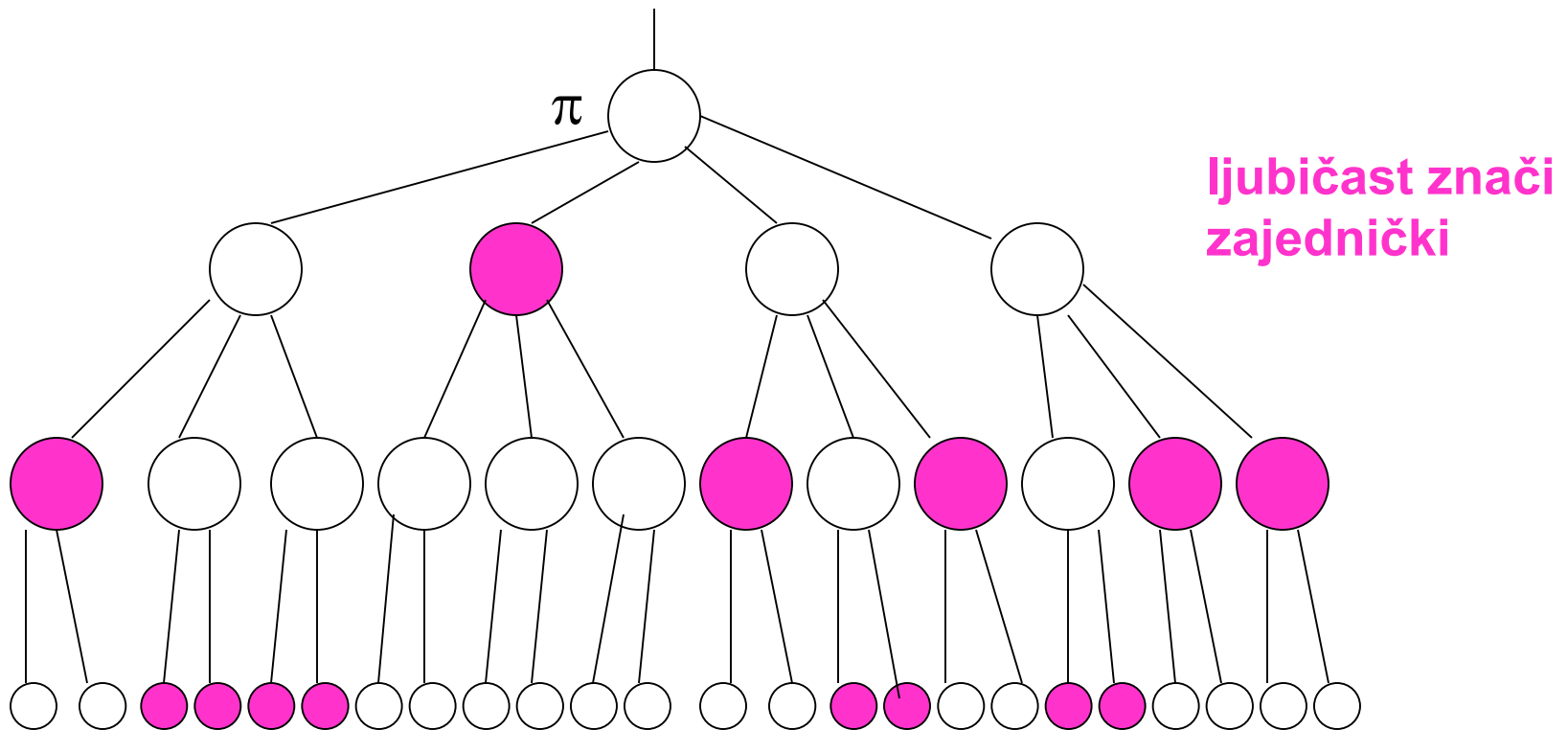
deo stabla od p_i

deo stabla od p_j

Zajedničke granice

21

- Čvor stabla π ima **zajedničku granicu** ako svaka putanja iz π do lista sadrži neki zajednički čvor

Zajednički čvorovi i granice

22

Lema (10.10): Ako π ima zajedničku granicu, onda je π zajednički

Ideje za dokaz: Po indukciji na visinu π . Koristiti činjenicu da je funkcija `resolve` definisana na osnovu većinske vrednosti

Dogovor

23

- Čvorovi na svakoj putanji od potomka korena do lista potiču od $f + 1$ različitih proc.
- Pošto postoji najviše f procesora u otkazu, bar 1 takav čvor odgovara ispravnom procesoru
- Ovaj čvor je zajednički (po lemi o konzistentnosti vrednosti rešenja)
- Zato koren ima zajedničku granicu
- Zato je koren zajednički (po predhodnoj lemi)

Složenost

24

Algoritam eksponencijalnog stabla koristi

- $n > 3f$ procesora
- $f + 1$ rundi
- poruke eksponencijalne veličine:
  - ▣ svaka poruka u rundi r sadrži:
 $n(n-1)(n-2)\dots(n-(r-2))$ vrednosti
  - ▣ Kad je $r = f + 1$, ta veličina je eksponencijalna ako je f više od konstante u odnosu na n

Jedan polinomijalan algoritam

25

- Veličina por se može redukovati na polinomijalnu pomoću jednog jednostavnog algoritma
- Broj procesora se povećava na
$$n > 4f$$
- Broj rundi se povećava na
$$2(f + 1)$$
- Koristi se $f + 1$ faza, svaka uzima dve runde

Algoritam Kralj (Faze)

26

Kod za svaki procesor p_i :

pref := moj ulaz

prva runda faze k , $1 \leq k \leq f+1$:

šalji svima pref

primi pref vrednosti od drugih

neka je maj vred koja se pojavila $> n/2$ puta (0 ako takve nema)

neka je mult broj pojava od maj

druga runda faze k :

if $i = k$ **then** šalji svima maj // Ja sam kralj faze

primi tie-breaker (arbitražnu vred) od p_k (0 ako je nema)

if mult $> n/2 + f$

then pref := maj

else pref := tie-breaker

if $k = f + 1$ **then** odluči pref

Lema anonimne faze

27

Lema (10.12): Ako svi ispravni procesori postavе pref na v na početku faze k , onda će svi to uraditi i na kraju faze k

Dokaz:

- U prvoj rundi faze k , svaki ispravan proc. prima v bar $(n - f)$ puta
- Pošto je $n > 4f$, sledi da je $n - f > n/2 + f$
- Tako svaki ispravan proc. i dalje preferira v

Validnost kralja (faze)

28

Lema anonimne faze implicira validnost:

- Predpost. da svi proc. imaju ulaz v
- Onda na početku faze 1, svi isp. proc. preferiraju v
- Isto tako na kraju faze 1
- Isto tako na početku faze 2
- Isto tako na kraju faze 2
- ...
- Na kraju faze $f + 1$, svi isp. proc. preferiraju v i odlučuju v

Lema ispravnog kralja

29

Lema (10.13): Ako je kralj faze k ispravan, onda svi ispravni proc imaju istu preferencu na kraju faze k

Dokaz: Neka su p_i i p_j ispravni

Sluč. 1: p_i i p_j koriste *tie-breaker* od p_k . Pošto je p_k ispravan, oni oba imaju istu preferencu

Lema ispravnog kralja

30

*Sluč. 2: p_i koristi svoju većinsku vred v a p_j koristi kraljev *tie-breaker**

- Onda p_i prima više od $n/2 + f$ preferenci za v
- Zato p_k prima više od $n/2 + f$ preferenci za v
- Zato je *tie-breaker* od p_k jednak v

Lema ispravnog kralja

31

Sluč. 3: p_i i p_j koriste svako svoju većinsku vred.

- Predpost. da je većinska vred od p_i jednaka v
- Onda p_i prima više od $n/2 + f$ preferenci za v
- Zato p_j prima više od $n/2 + f$ preferenci za v
- Zato je većinska vrednost od p_j takođe jednaka v

Dogovor

32

Pomoću predhodne 2 leme dokazujemo dogovor:

- Pošto postoji $f + 1$ faza, bar jedna ima ispravnog kralja
- Lema ispravnog kralja implicira da na kraju te faze, svi ispravni procesori imaju istu preferencu
- Lema anonimne faze implicira da od te faze na dalje, svi ispravni procesori imaju istu preferencu
- Zati svi ispravni proc odlučuju isto

Mere složenosti

33

- broj procesora $n > 4f$
- $2(f + 1)$ rundi
- $O(n^2f)$ poruka, svaka veličine $\log |V|$